

РЕШЕНИЕ

№ 7147

гр. София, 20.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав, в
публично заседание на 05.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **10843** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу заповед № 1141/01.10.2012г на председателя на Комисия за защита на потребителите. Претендира се незаконосъобразност на оспорения акт поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Твърди се, че е нарушена процедурата по издаване на оспорвания акт, като Б. АД не е уведомено за образуването на производството, не са му предявени материалите, въз основа на които е издадена заповедта и не е дадена възможност на дружеството да изрази становище по същите. На следващо място се сочи, че обжалваният акт няма мотиви. В заповедта се излагали твърдения, без да е ясно какъв извод застъпва К.. Липсвали мотиви, че твърдяната „практика” може да засегне средния потребител по определението на т. 18 от преамбюла на Директива 2005/29/ЕО на Европейския регламент и на Съвета от 11.05.2005. Липсвали мотиви как твърдяната практика би могла да предизвика съществено изменение на икономическото поведение на средните потребители съгласно дефиницията на пар. 13 т. 25 от ДР на З.. Твърди се, че за да бъде определена като нелоялна една търговска практика, един от критериите е , че следва да се има предвид влиянието на рекламата върху икономическото поведение на масова част от адресатите. Мотивите на К. в оспорвания акт се изчерпвали в описването на три конкретни жалби за различни услуги и бланкетно цитиране на законовите текстове. Липсвало позоваване на останалите елементи от фактическия състав на чл. 68г ал.1 от З., освен наличието на противоречие с изискването за добросъвестност и

професионална компетентност. В тази насока се твърди, че излагането на формални мотиви и бланкетни изводи, означава липса на мотиви. Твърди се, че от разпоредителната част на заповедта не става ясно какво се разпорежда на Б.. Въз основа на горните възражения се прави искане за отмяна на обжалвания акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, не се представлява.

Ответникът по жалбата, Комисия за защита на потребителите в писмо, с което изпраща преписката до съда оспорва жалбата като неоснователна. В съдебно заседание, К., редовно уведомена, не се представлява. В писмени бележки от 10.12.2012г излага съображения за издаване на оспорвания акт от компетентен орган, във валидна писмена форма, при спазване на процедурата и правилно приложение на материалния закон.

АССГ, в настоящия съдебен състав, при извършена служебна проверка за допустимост на оспорването, приема жалбата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Въз основа на събраните по делото доказателства и предвид становищата на страните, АССГ приема за установено следното от фактическа и правна страна:

В К. са постъпи жалби както следва: - Жалба с вх. № Ц-00-2581 от 06.08.2012г. от К. Н. в качеството му на пълномощник на Л. И. М., която е свързана със сключен договор от разстояние. В проведен телефонен разговор на дата 27.12.2011 г. иницииран от страна на [фирма] към телефонен пост 092/652052, му е предложена оферта, за която потребителят твърди, че е подвеждаща, тъй като са му предложени повече минути за разговори и по-ниска такса, като впоследствие му е предоставен договор с по-малко безплатни минути. Потребителя е бил уведомен, че ще получи писмен договор по пощата. На 09.01.2012. към 09:30ч. е бил посетен от куриер на фирма „М. Е.“, от който е получил договор. Потребителят е прочел предоставения му договор, при което твърди, че описаното в договора е съвсем различно от неговите очаквания предвид параметрите при направената оферта. Потребителят се е обадил на телефон 123 и е разговарял с оператор да откаже сключената сделка от разстояние на 09.01.2012г. в 09:43ч. При получаване на новата фактура, потребителят е установил, че „Б.“ не е уважило неговия отказ от договора, сключен от разстояние. Към жалбата са приложени копия на генерално пълномощно, извлечение от месечната сметка за месец януари, подадена жалба на 29.03.2012г. до [фирма] както и отговора по жалбата. - Постъпила е и жалба с вх. № Ц-00-2595/08.08.2012г., в която жалбоподателят посочва, че на 11.06.2012г. е получил оферта за сключване на договор за продажба от разстояние от [фирма] за едногодишен договор за услугата "V. D. F.+N." на цена 25.80 лв./месец, като за първите три месеца на договора се заплаща половината такса - 12.90 лв./месец. На 15.06.2012г. потребителят е получил писмената информация за сключения договор, но там отбелязаната стойност на услугата е била 30 лв./месец. Потребителят се е обадил на номера за обслужване на клиенти на оператора 123 и е поискал информация. Било му е отговорено, че условията на абонаментния план са тези, посочени в писмената

информация, която е получил. Направил е справка със сайта на [фирма], където услугата се е предлагала на цена 25.80 лв.; - Жалба с вх.№Ц-03-6871/26.072012г., в която потребителят се жалва, че при сключване на договор за продажба от разстояние по телефона се е договорил да ползва D. U. S като първите 6 месеца няма да плаща съответната месечна такса. При излизането на първата месечна фактура, потребителя установява, че месечната такса в размер на 5.00 лв. е включена в нея. Потребителят се е свързвал неколkokратно с представители на оператора на телефон 123 в продължение на три седмици и в крайна сметка му е било казано, че срокът му за отказ от договора е изтекъл. Телефонът му е спрял за надвишаване на кредитния лимит. Договорът му е бил прекратен и ползваният интернет на стойност 282.46 лв. е начислен към последната му сметка. Потребителят прилага извлечение от последната си месечна сметка от дата 08.06.2012г.

По постъпилата в К. жалба с вх.№ Ц-00-2581/06.08.2012г. е извършена проверка от експерти на дирекция ИСЗППР. С КП № К-147590 от 08.08.2012г. е изискано становище от [фирма] както и да предостави доказателства съгласно изискванията на чл. 52, чл.54 и чл. 55, ал.1 във връзка с чл.61 от З.. Видно от приложения на л. 46 по делото КП, същият е подписан от представител на Б. АД в проверявания обект, като в тази насока съдът не споделя възраженията на жалбоподателя за нарушено право на защита като не му е дадена възможност за становище и ангажиране на доказателства по фактите. На 16.08.2012г. с ППД № К-68055 е прието следното становище: Г-н Н. е упълномощен представител (за сключване и други действия по договора) на лицето Л. М., което е абонат на телекомуникационните услуги на V., предоставяни на телефонен пост с номер 092 65 20 52, V. N. и мобилен номер 0876 212 321 в пакет V. Т.. Срокът на договора е бил до 14.12.2011г. На 27.12.2011г. на потребителя е направена (по телефона) оферта за продължаване на срока на ползване на посочените по-горе услуги за срок от 24 месеца. Предложението е за пакет Т. с абонаментна такса 31.80 лв. и допълнителна услуга за мобилната карта +V. minutes, с която се запазват включените 3600 минути време за разговори. Тази услуга е с месечен абонамент 8.90 лв. Общата стойност на месечната цена за услугите е 40.70 лв. Офертата е приета от потребителя, а писмото с информацията за договора е доставено на адреса му на 09.01.2012г. На същата дата потребителя се е свързал с отдел „Обслужване на клиенти" на 123 и е заявил отказ от офертата. „Поради технически причини, към момента не е била налична коректна информация за договора в системите на V. и отказът не е можело да бъде незабавно отразен." При проверката е предоставено копие от сключения договор за продажба от разстояние (копие на уведомително писмо с параметрите на услугата, предмет на договора), получен от потребителя на 09.01.2012г. Абонаментният план, за който е сключен договорът от разстояние е "V. Т.: F.+N.+M.". В уведомителното писмо фигурират следните параметри на мобилната услуга: Включени минути към други мобилни мрежи – 30 мин.; Включени минути в мобилната мрежа на V. – 60 мин.; Включени минути във фиксираната мрежа на V. – 90 мин.; Ц. на минута към всички национални мрежи -0.25лв. В информацията е посочено, че договорът е за 12 месеца, а стойността на месечния абонамент е 31.80 лв.Направено е прослушване на телефонния разговор, като се установява, че предложението към потребителя по отношение параметрите на

мобилната услуга, направено на 27.12.2012г., е следното: Включени минути към други мобилни мрежи – 30 мин; Включени минути в мобилната мрежа на V. + 1 любим домашен номер – 3600мин.; Включени минути към всички фиксирани мрежи – 90 мин..По време на проверката се констатира (при прослушване на диска с записа на разговора), че потребителят се съгласява с направеното предложение, но за срок от 12 месеца. Към жалбата на потребителя е приложен отговор на [фирма] по жалба му по повод сключения договор за продажба от разстояние, до оператора с вх.№12_12492_29.03.2012. В отговора се посочва, че потребителят има сключен срочен договор чрез сделка от разстояние за абонаментен план "V. Т.: F.+N.+M.", с краен срок 09.01.2013г. В писмото се посочва, че потребителят е имал седем дневен срок, за да се откаже от услугата. Изтъква се, че ако потребителят желае да прекрати договора, следва да подаде заявление в магазин на оператора, а също така да заплати размера на оставащите месечни такси съгласно договора му. От отговора до потребителя от дата 29.03.2012г. става ясно, че [фирма] не е уважила правото на отказ от страна на потребителя, упражнено на 09.01.2012г. веднага след получаване чрез куриер на писмената информация по договора. Жалбата на потребителя е постъпила в Комисия за регулиране на съобщенията на дата 11.06.2012г. и е препратена на К. на 06.08.2012г. Проверката от страна на експерти на Дирекция ИСЗППР на К. е извършена на 08.08.2012г., а на 16.08.2012г. от страна на оператора е предоставено становището, цитирано по-горе, в което се посочва че на 09.01.2012г. на телефон 123 „Обслужване на клиенти" е заявен отказ от договора, но „поради технически причини, към момента не е била налична коректна информация за договора в системите на V. и отказът не е можело да бъде незабавно отразен". В становището се посочва, че операторът е предприел мерки да бъдат възстановени старите условия по договора, както и да бъде направено необходимото преизчисление на сметката за съответния период. Но това поведение е предприето след проверката на К.. По време на проверката се констатира, че договорът на потребителя за V. Т. е изтекъл на 14.12.2011г. като потребителят е имал право да го прекрати по всяко време с едномесечно предизвестие. Поради сключването на нов договор чрез сделка от разстояние и незачитане от страна на оператора на правото на отказ от потребителя, вторият се оказва със срочен договор в продължение на още 8 месеца (до момента на проверката от страна на контролния орган), за чието предсрочно погасяване дължи неустойка (според официалния отговор на [фирма] на жалба на потребителя, свързана с незачитане правото му на отказ).

По постъпила жалба с вх.№Ц-00-2595/08.08.2012г. на 15.08.2012г. е извършена проверка (в присъствието на упълномощено лице на оператора) на страницата www.vivacom.bg, където е поместена информацията за пакетните услуги, предлагани от оператора. По време на проверката К. е установила, че в секция „цени & услуги" - „пакетни услуги" има поместена информация за всички, предлагани пакетни услуги, една от които е V. D. с F. и надпис: „В. се от новите пакетни услуги с фиксиран телефон! Сега с промоционална абонаментна такса! П. повече „ (текстът е активен). При натискане на текста се отваря нова страница с информация за пакетната услуга V. D. с F. - „Вземете домашен телефон с една от любимите си услуги от V. на преференциална цена!". Параметрите на услугата "V. D. F.+N.", посочени на страницата са следните: Промоционална цена на месец – 12.90*, Стандартна цена на месец - 25.80; Включени минути към фиксираната мрежа на V. – 3600; Ц. на

минута към мобилни номера на V. след изчерпване на включените минути – 0.00; Ц. на минута от фиксиран номер към други мобилни мрежи след изчерпване на включените минути – 0.15; Включени минути към други фиксирани мрежи – 30. Под тази информация, има пояснение на цената от 12.90, отбелязана със знака „*“ и тя е следната: „Двойно по-ниската месечна такса е валидна за първите 3/6 месеца от 1/2-годишен договор. Промоцията е валидна до 16.08.2012г. В дъното на страницата има активна препратка - „Специални правила и условия на пакетните услуги V. D. с фиксирана услуга“, която отваря документ във формат pdf. с информацията относно „Официални правила на промоцията с пакетни услуги V. D. 2012. В т.2 Продължителност на промоцията е посочено: „Промоцията стартира на 16.05.2012г. и продължава до 16.08.2012г.". В т.4 Условия на промоцията в подточка „б" е посочено следното: „Промоционалните условия са валидни за първите 3 месеца при подписване на договор за 12 месеца и за първите 6 месеца при подписване на договор за 24 месеца. През съответните месеци абоната ще заплаща с 50% по-нисък месечен абонамент, а именно: За V. D.: F.+N. - 12.90 лв./месец. Във връзка с постъпилата жалба и извършената проверка на информацията на страницата www.vivacom.bg за промоцията на услугата V. D.: F.+N.; на 22.08.2012г. с ППД №К-68061 е получено официалното становище на [фирма] /в тази насока съдът не споделя възражението на жалбоподателя за ограничено право на участие в производството пред административния орган/ , в което се посочва следното: Жалбоподателят е ползвал пакетната услуга V. H. (с ново наименование V. D.: F.+N.), която към момента на сключване на договора е била с месечен абонамент 30.00 лв. и включени на месец 3600 минути за селищни , междуселищни и международни номера от I-ва група за фиксираната услуга. Към момента на отправеното към потребителя предложение на 11.06.2012г. за подновяване на договора, пакетната услуга V. D.: F.+N. се е предлагала с месечен абонамент 25.80 лв. и включва 3600 минути на месец във фиксираната мрежа на V. и 30 минути към други фиксирани мрежи. В телефонен разговор, проведен на 11.06.2012г. на потребителя е предложена пакетна услуга V. T.: F.+N.+TV. Потребителят е отказал офертата и му е направено предложение за V. D.: F.+N., която е с месечен абонамент 25.80 лв. с 50% отстъпка от месечния абонамент за първите 3 месеца при 12-месечен срок на договора. В становището се посочва, че е допусната техническа грешка в изпратената писмена информация до потребителя като е отразена старата цена на услугата. На 15.06.2012г. потребителят е заявил отказ от договора, който е бил уважен от оператора и срокът на договора не е подновен. Към становището е приложено и копие от писмената информация, която е била изпратена до потребителя във връзка с договора за продажба от разстояние. Стойността на услугата, посочена в информацията е 15.00 лв. за първите 3 месеца от договора и 30.00 лв. за оставащите 9 месеца от едногодишния договор.

Във връзка с постъпила жалба с вх.№Ц-03-6871/26.072012г., е извършена проверка от експерти на Дирекция ИСЗППР на [фирма] на 15.08.2012г. Изискано е становище, представено на 22.08.2012г. В становището на оператора се посочва, че жалбоподателят е титуляр на мобилен номер [ЕГН] на абонаментен план V. U. M. На 23.04.2012г. му е направена оферта чрез телефонно обаждане за продължаване срока на договора за услугата за нови 24 месеца. Офертата включва 50% отстъпка от месечния абонамент за първите 6 месеца от срока на договора и безплатен мобилен апарат. По време на разговора потребителят е изявил и желание за

активиране на допълнителен пакет +D. U. S, включващ 50 MB на максимална скорост с 5.00 лв. месечна такса, при условие, че получи отстъпка и за тази допълнителна услуга. Искането е потвърдено поради грешка на оператора, тъй като подобна оферта не е била налична в системите и търговската мрежа на дружеството. Писмото, съдържащо информация за сключената сделка от разстояние е доставено и получено от потребителя на 02.05.2012г. /видно от предоставената от оператора извадка от системата на куриерска фирма М. Е. ООД за проследяване на пратки/. Обещаният мобилен телефон е получен на 16.05.2012г. При последващо обаждане (операторът не посочва на коя дата е обаждането и не предоставя запис на разговора) на 123 от страна на потребителя, са уточнени параметрите на договора и потребителят е заявил отказ от договора. Отчетената сума във фактура № [ЕГН]/08.06.2012г. от 282,46 лв. ще бъде сторнирана. В становището се посочва, че В. приема искането на потребителя - отказ от сключения договор за продажба от разстояние. Към становището е приложена писмената информация по договора, предоставена на потребителя на 02.05.2012г. В нея е посочено, че договорът е за 24 месеца, абонаментния план е U. M, а параметрите на услугата и нейната цена са следните:

Месечен абонамент за първите 6 месеца от договора – 10.00лв; Месечен абонамент за останалия период от договора – 20.00лв; Включени минути към фиксирани мрежи – месечно - 375 минути; Включени минути към мобилната мрежа на В. – месечно – 300 минути; Включени минути към други мобилни мрежи – месечно – 75 минути; Включен трафик – месечно- 25 MB.

Видно от Извлечение от Протокол № 34 е проведено заседание на К. на 13.09.2012г, като е взето решение по доклад относно съмнение за използване от Б. на заблуждаваща нелоялна търговска практика при сключване на договори за продажба от разстояние съгласно докладна записка Ц – 00 – 2581/24.08.2012г, като К. е приела, че Б. АД използва нелоялна търговска практика по смисъла на З., като по време и на трите проверки е установено, че Б. АД отправя предложения за сключване на договор за продажба от разстояние като посочва едни параметри на услугата, а в последствие предоставя на потребителите писмена информация, която съдържа различни параметри от договореното по време на телефонния разговор.

С оспорваната заповед № 1141/01.10.2012г председателят на К. на основание чл. 68л, ал.1 във връзка с чл. 68в и чл.68г ал.1 (противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност) от Закона за защита на потребителите; чл. 5, ал.1, т. 1 и чл. 8, ал. 1 и ал. 2, т. 9 от Устройствения правилник на Комисията за защита на потребителите към министъра на икономиката, енергетиката и туризма и на нейната администрация, и Решение на Комисията за защита на потребителите по т. 27, съгласно Протокол № 34/13.09.2012г забранява на [фирма] да използва нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68г, ал.1 (противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност) от Закона за защита на потребителите, тъй като по време и на трите проверки е установено, че [фирма] отправя предложения за сключване на договор за продажба от разстояние като посочва едни параметри на услугата, а впоследствие предоставя на потребителите писмена информация, която съдържа различни параметри от договорените по време на телефонния разговор. Заповедта е съобщена на

представител на Б. АД на 15.10.2012г, като жалбата срещу оспорения акт е входираща в К. на 29.10.2012г.

При извършена служебна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт, съдът приема, че същият е издаден от компетентен административен орган във валидна писмена форма. Чл. 5, ал.1, т. 1 и чл. 8, ал. 1 и ал. 2, т. 9 от Устройствения правилник на Комисията за защита на потребителите към министъра на икономиката, енергетиката и туризма и на нейната администрация във вр. с чл. 68л ал.1 от З. определят материалната компетентност на председателя на К. да издаде заповед, с която да забрани прилагането на нелоялна търговска практика, когато К. установи, че търговската практика е нелоялна. Оспорваната заповед е издадена на основание горните правни норми и Решение на Комисията за защита на потребителите по т. 27, съгласно Протокол № 34/13.09.2012г, приложен като доказателство по делото. Заповедта е в писмена форма, изведена през деловодната система на администрацията при ответника и подписана от компетентния орган.

При извършена служебна проверка и предвид възраженията на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на производството по издаване на оспорваната заповед, съдът приема, че заповедта е издадена при спазване на процедурата предвидена в съответните нормативни актове. Съдът не споделя възражението на жалбоподателя, че е нарушено правото му на защита като на същия не е дадена възможност да вземе участие в административното производство. При всяка извършена проверка, въз основа на съставен констативен протокол по подадена жалба и с оглед установяване на твърденията в нея е дадена възможност на Б. АД да изрази становище по случая като ангажира и доказателства в насока твърденията си. Съгласно чл. 68л ал.2 от К.: Председателят на Комисията за защита на потребителите **може** в определен от него кратък срок да задължи търговеца да докаже, че прилаганата търговска практика не е нелоялна. Въведената форма на глагола обаче не дава възможност на съда да приеме, че се касае за императивно задължение на председателя на К.. Според АССГ в настоящия съдебен състав, чрез представените по делото становища Б. АД е взело участие в административното производство, като е упражнило и правото си на защита срещу фактите по жалбите и в съставените КП. Оспорваната заповед е издадена въз основа на решение на К. по съставен доклад въз основа на извършена проверка, в която са взели участие и лицето подало жалбата и Б. АД. По отношение на възражението на жалбоподателя, че оспорваният акт няма мотиви, АССГ не споделя същите. Мотивите на един административен акт представляват фактическите основания, на които органът базира изводите си от правна страна. В тази насока съдът приема, че както решението на К., така и оспорваната заповед съдържат фактически основания, като подробно са изписани извършените действия в хода на проверките, установените факти въз основа на приетите доказателства. Правната квалификация на деянието, осъществено от Б. АД също е изписана в оспорвания акт. Административният орган е направил извод за това, че посочените от него факти осъществяват състава на изписаната правна квалификация. Дали това е така, е въпрос по съществото на спора, който касае материалната законосъобразност на акта. В тази насока АССГ не споделя извода на жалбоподателя, че органът не е изложил мотиви в оспорвания акт. Мотивите са фактите и те са подробно изписани в заповедта. Според съда, жалбоподателят поставя

въпроса за съставомерност на деянието, като оспорва да е налице фактическия състав на изписаната правна квалификация. Същият спор обаче винаги касае материалната законосъобразност на акта. АССГ констатира, че жалбоподателят не оспорва фактите по преписката. В изразените становища по отделните проверки се застъпват твърдения за : - техническа неизправност на системата ; - грешка при изпращане на договора; - грешка на оператора, които се явяват изтъкнати причини за допуснати нередовности, но не обосновават извод за оспорване на самите нередовности. В тази насока, съдът приема за необорени от жалбоподателя констатациите на ответника от фактическа страна, че при Б. е отчетена практика да отправя предложение за сключване на договор за продажба от разстояние с определени параметри на услугата като в последствие се предоставя услуга с други параметри, които са описани в писмената информация, която доставчикът предоставя на потребителя след сключването на договора по телефона. Жалбоподателят твърди, че така изписаният състав обосновава извод за неизпълнение на сключен договор или за неключен такъв, но не и за нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68г ал.1 от З..

По въпроса за правилното приложение на материалния закон, АССГ приема следното:

Чл. 68в от З. забранява нелоялните търговски практики. Съгласно чл. 68г ал.1 от З.: Търговска практика, свързана с предлагането на стоки или услуги е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители. Основният фактически състав на нелоялната търговска практика изисква кумулативното наличие на три елемента: 1. Да е налице търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги; 2. Тази търговска практика да противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност. 3. Тази търговска практика да променя или да е в състояние да промени съществено икономическото поведение на средния потребител. При извършена проверка за съставомерност на деянието, съдът приема, че изписаните в оспорвания акт факти субсумират състава на нелоялна търговска практика по чл. 68г ал.1 от З.. Относно първия елемент на фактическия състав: По делото не се спори, че Б. АД е търговец по смисъла на пар. 13 т.2 от З.. Съответно, констатирани са по извършените проверки практики на отправяни предложения от страна на търговеца за сключване на договор за продажба на предлаганите от него продукти от разстояние. П.. 13 т. 23 от ДР на З. дава легална дефиниция на понятието "Търговска практика" и това е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. По втория елемент от фактическия състав: Чл. 52. (1) от З. въвежда задължение на доставчика преди сключването на договора да предостави своевременно на потребителя следната определена информация. Основните характеристики на стоките или услугите и цената на стоките или услугите с включени всички данъци и такси са задължителна част от тази информация. Съгласно чл. 52 ал.2 от З.: Информацията по ал. 1 трябва да бъде предоставена по ясен и разбираем начин в

зависимост от вида на използваното средство за комуникация, да подчертава търговския характер на предложението и да бъде в съответствие с принципа на добросъвестност при търговските сделки и добрата търговска практика. П. 13 т.28 от ДР на З. дава легална дефиниция на понятието "Добросъвестност и професионална компетентност" и това е степента на специални познания, умения и грижи, които може да се очаква да бъдат притежавани и проявени от търговеца спрямо потребителя съгласно почтените пазарни практики и/или принципа за добросъвестност в сферата на дейност, упражнявана от търговеца. В действителност, не е в правомощията на административния съд да извършва преценка има ли сключен договор за продажба от разстояние при условие, че има явно разминаване между предложените параметри на услугата при телефонното офертиране и последващо изпратения писмен договор за продажба на услугата. Според АССГ обаче в настоящия съдебен състав, подобна практика явно противоречи на изискването за добросъвестност на търговеца. По отношение на третия елемент от фактическия състав: Според съда, от фактите по делото по ясен начин се установява, че потребителят е нямало да вземе решение за приемане на офертата по телефона, ако тя не е била с оповестеното съдържание /което явно не отговаря на последващо изпратено в писмена форма/. Последващото установяване на съдържание на договор с различни параметри на услугата, води до промяна на поведението на потребителя, като същият се отказва от услугата. Жалбоподателят възразява, че по делото няма данни, че се касае за поведение на т.нар. среден потребител. Потребител по смисъла на пар. 13 т.1 от З. може да бъде всяко физическо лице, което придобива стоки или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, и всяко физическо лице, което като страна по договор по този закон действа извън рамките на своята търговска или професионална дейност. Жалбоподателят не ангажира доказателства, че лицата подали жалбите, по които са извършени проверки и е установена проява на нелоялна търговска практика са лица, които не попадат в категорията „среден потребител“ съгласно т. 18 от преамбюла на Директива 2005/29/ЕО на Е.. Горното обосновава според съда извод за съставомерност на деянието по чл. 68г ал.1 от З., като съдът приема, че изписаните в обжалваната заповед факти субсумират основния състав на нелоялна конкуренция по чл. 68г ал.1 от ЗЗД.

Съдът не приема и възразението на жалбоподателя в насока липса на ясна забрана в оспорвания акт. Забранява се практиката на Б. да сключва договори от разстояние със свои клиенти с едни параметри, като в следствие на хартиен носител на потребителя се представят договори с параметри на услугите различни от договорените по телефона.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че оспореният акт е валиден административен акт, издаден от компетентен административен орган, във валидна писмена форма, постановен при спазване на процедурата по издаването му и при правилно приложение на материалния закон, поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна, поради което и на основание чл. 172 ал.2 от АПК АССГ в настоящия състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма] срещу заповед № 1141/01.10.2012г на председател на Комисия за защита на потребителите.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБългария в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: